

— Всичко, що е било, минало!... Дали ще мине и моята болестъ?

На сутринъта тя пакъ прочете:

— Всичко, що е било, минало!... Дано, Милий Боже, и моята болестъ мине!

Върна се вжглищарътъ и ноше, тайно отъ всички, свирѣше подъ прозореца ѝ.

Сутринъ и вечеръ царската дъщеря вадѣше прѣстена ѝ и прочиташе написаното, а нощемъ слушаше пѣснитѣ на младия вжглищаръ.

Не се мина много време, царкинята оздравѣ.

Царътъ устоя на думата си и младиятъ и хубавъ вжглищаръ стана царски зетъ.

Вѣра Бояджиева.

МАЙКА.

Спи ми, рожбо, ненагледна,
Нека халата вилнѣй,
И надъ стрѣхата ни бедна
Бѣлий снѣгъ да се пилѣй.

Пакъ за хлѣбъ ли ти проплака?...
Или нѣщо те боли?...
Спи ми, рожбо, че вѣвъ мрака
Бродятъ таласъми зли.

И детето пакъ заспива,
А надъ него до зори,
Въ глуха пѣсень се изливатъ
Святи майчини сълзи.

Владимиръ Русалиевъ.